Doğan Kardeş

Sayı : 20
13 Mart 1967
Pazartesi
Fiatı : 50 Kuruş

DENİZ EJDERİ

4

İNGİLTERE KRALLIK TACININ MÜCEVHERLERİNİ CANBERRA'DA AÇILACAK DÜNYA SERGİSİNE GÖTÜRMEK İÇİN YOLA ÇIKAN MAVİ YARASA UÇAĞI OKYANUS ÜZERİNDE DENİZE DÜŞMÜŞTÜ. UÇAKTA ARAŞTIRMA YAPMAYA GİDEN TROY İLE ARKADAŞLARI BİR İPUCU BULMUŞLARDI : ALTIN BİR MADALYON...

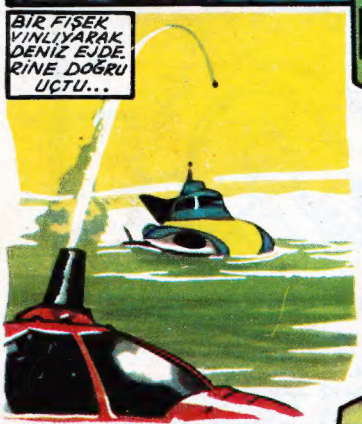

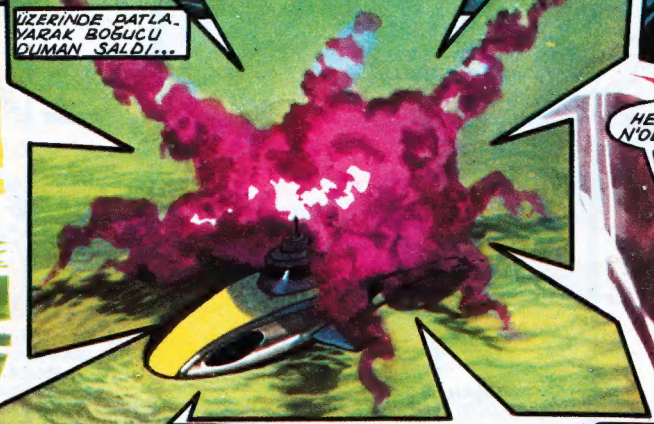

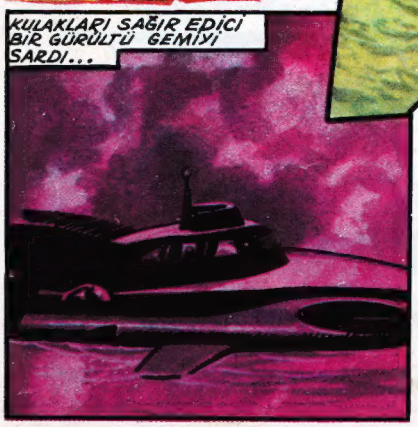

(Devamı son sayfada)

İNCİK ile BONCUK

Yazanlar: Hafize ve Hüseyin Dinöz
Çizen : Hafize Dinöz

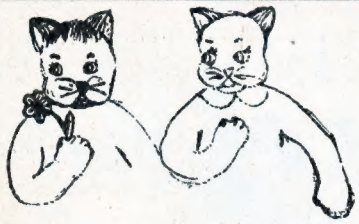

İNCİK, BONCUK İKİ KARDEŞ;
KEDİ DEĞİL, SANKİ ATEŞ.

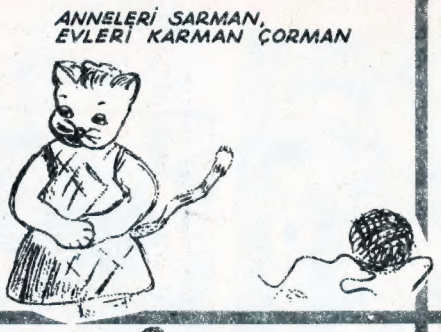

ANNELERİ SARMAN,
EVLERİ KARMAN ÇORMAN

BİZİM AHÇI ÇOK ŞİŞMAN...

EVİN HİZMETÇİSİ AYŞE,
HERZAMAN ELİ İŞTE.

YİNE BİR SABAH ERKEN
UYANDI İKİ KARDEŞ BİRDEN.

SÜT İÇTİLER DOYA DOYA
BAŞLADILAR OYNAMAYA

BONCUK AŞÇIYI
OYALADI
"ŞİŞKO PATATA"
DİYE
ONU ALAYA
ALDI.

BU FIRSATI BEKLİYEN
İNCİK MUTFAĞA DALDI.

İKİ BALIK KAÇIRIP
BONCUK İLE PAYLAŞTI.
AŞÇI BU İŞE ŞAŞTI...

BİR DAHA BU EVE GİREMEZSİNİZ
DİYE DAYATTI...

BİZİMKİLER
DÜŞÜNDÜLER: GEÇİM GEREK

BU GERÇEĞİ BİLEREK
ÇALIŞMAYA BAŞLADILAR,
EPEY PARA KAZANDILAR.
PARAYI SAVURMADILAR,
HEMEN BANKAYA KOYDULAR
BÖYLECE RAHATLADILAR.

HATTÂ HAFİZE'YLE HÜSEYİN GİBİ
ARMAĞAN KİTAPLAR DA ALDILAR...

YAPI ve KREDİ BANKASI

1967 de tasarruf mevduatı sahiplerine

7.5 MİLYON LİRA

tutarında ikramiyeler dağıtıyor

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK
DERGİSİ

13 Mart 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 21 Cilt: 1
Sayı 582-20

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE
TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

Zor Bir Sınıf Ödevi

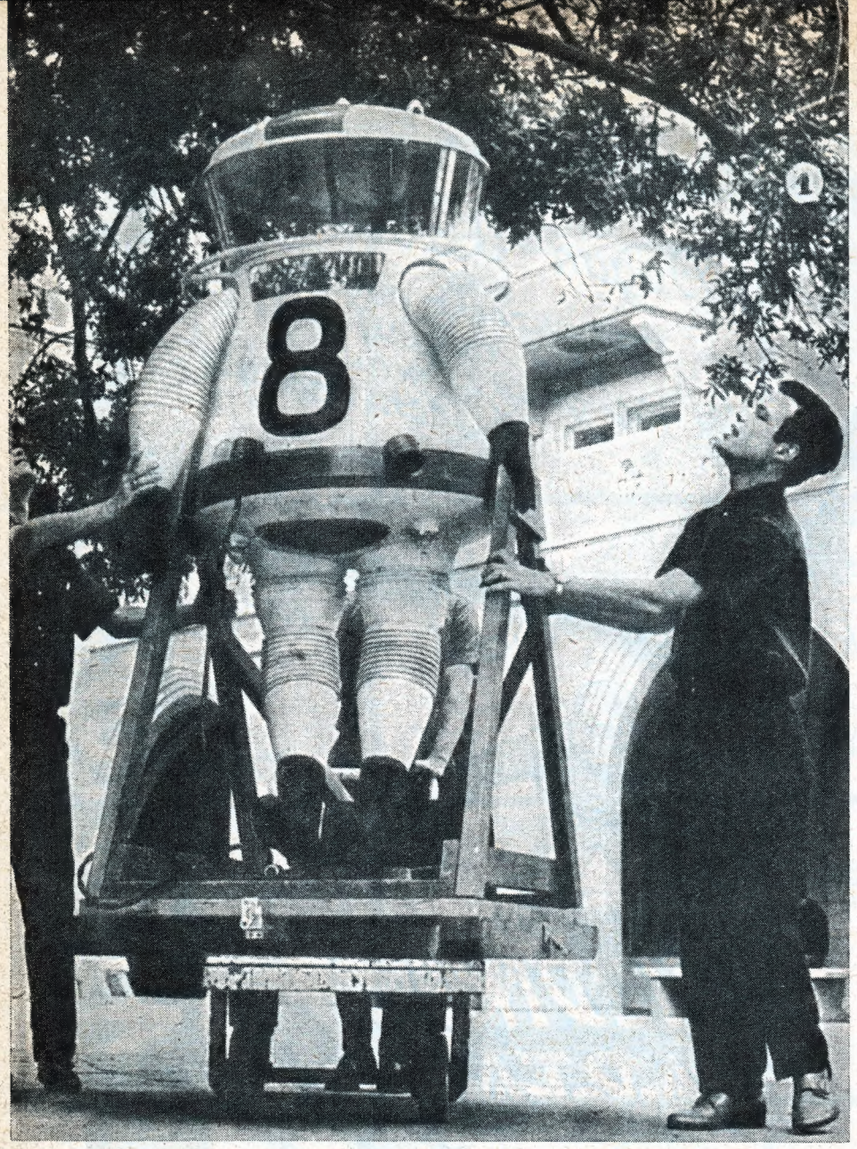

1 GEMİCİ FENERİ GİBİ... — Kaliforniya Teknoloji Üniversitesi öğrencilerinin yaptığı uzay elbisesini giyecek olan astronot, resimde gördüğünüz biçimde, tıpkı bir gemici feneri gibi, asılı olarak uyuyacak!.. Sizce hangisi rahat: Bu mu, yoksa kuş tüyü yatak mı?

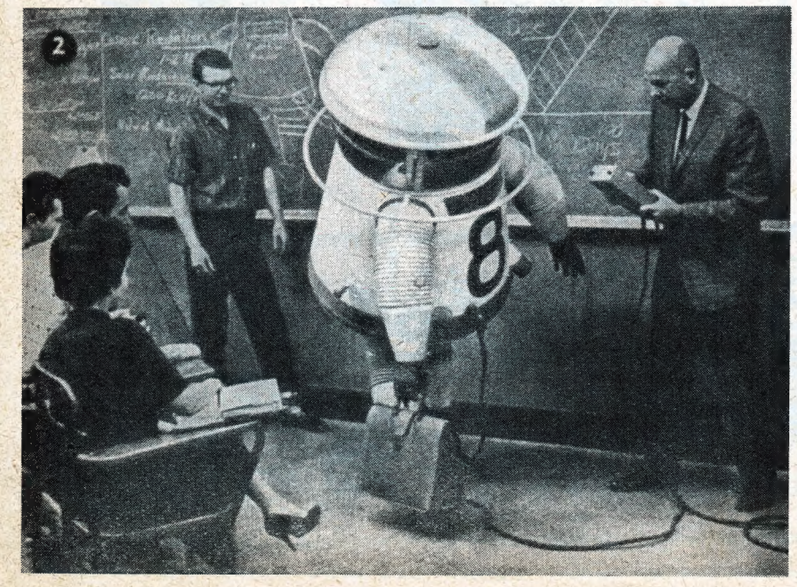

2 MEMUR BEY, BÜROYA GEÇ KALDINIZ!.. — Kaliforniya'lı öğrencilerin yaptığı uzay elbisesi içindeki Ay yolcusu, gene resimde gördüğünüz gibi, elinde çantası, büroya giden bir memurun rahatlığı içinde davranabilecek. Astronotla konuşma, elbisesine bağlı bir kordonun ucundaki cihaz aracılığıyle yapılıyor.

3 OH... OTURUNCA DÜNYA VARMIŞ!.. — Konserve kutusu kılıklı elbise, oturmuş, şimdi de kitap okuyor... Yo, yo... Bu kadarı da fazla! İçinde ya insan olmalı, ya da maymun...

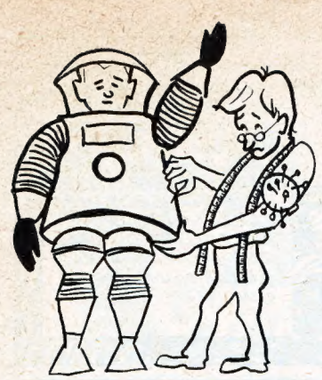

— Yandan yırtmaçlı mı olsun?

Fotoğraflarımızda da görüldüğü üzere, uzay kutumuz uyku zamanı gelince, bir yük arabasına tıpkı bir gemici feneri gibi asılı kalacak... Gene fotoğrafta görüldüğü gibi, bu koskoca elbisenin içinde astronot, elinde çanta bürosuna giden bir memurun rahatlığıyle hareket edebilecek!.

Neyse ki, 1970 yılında Ay'a ayak basmaları öngörülen Apollo Projesi astronotlarının böyle komik bir elbiseye ihtiyaçları yok!

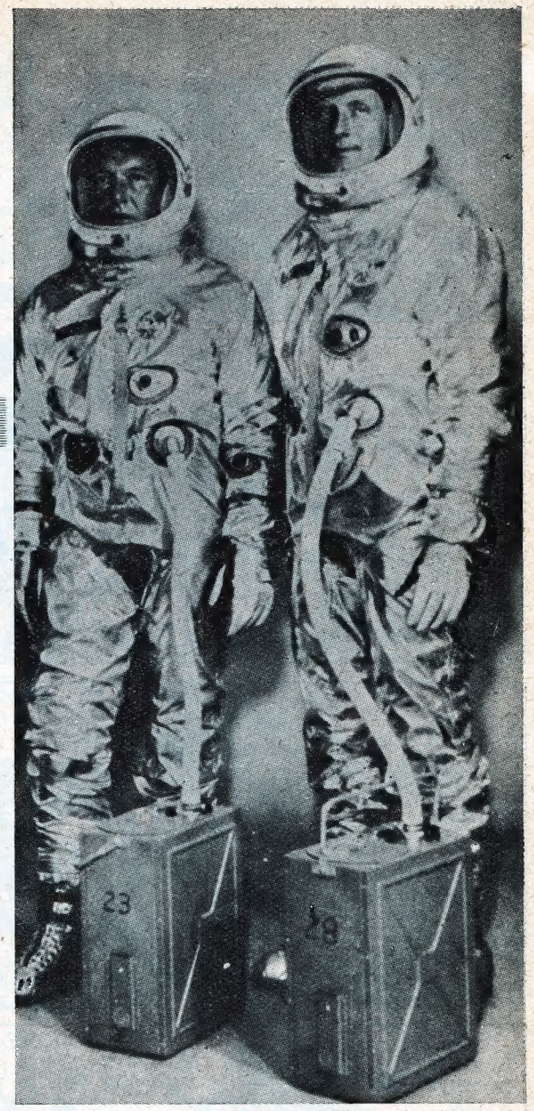

4 ÖBÜRÜNÜN YANINDA BUNLAR DÜĞÜN ELBİSESİ! — Gerçekte ise, Apollo Projesi'ne göre Ay'a gidecek astronotlar, yukarıdaki elbiseleri giyecekler, öbür gülünç elbisenin yanında bunlar düğün elbisesi gibi kalmıyor mu?..

BİR AY ELBİSESİ YAPINIZ!

Evet. Yanlış okumadınız : «Ay'a ilk yolculuğu yapacak bir astronot için bir Ay elbisesi hazırlayınız.»

Amerika'da, Kaliforniya Teknoloji Üniversitesi öğrencilerine verilen serbest çalışma ödevinin konusu bu işte.

Uzun ve yorucu çalışmalardan sonra, mühendis adayı öğrenciler, resimde gördüğünüz, ayaklı konserve kutusuna benzeyen elbiseyi yapmışlar.

Göründüğü kadar kolay bir ödev olmasa gerek... Çünkü işin içinde Ay yolcusunun günler boyunca normal yaşayabileceği bir düzeni kurmak da var... Astronot nasıl soluk alacak, nasıl yiyip içecek, nasıl uyuyacak. Evet, meselâ nasıl uyuyacak?...

Gerçi onların giyeceği uzay elbiseleri de pek zarif sayılmaz. Ama, bunun yanında bir salon kostümü kadar şık kalır.

Çünkü onların giysileri, kauçuklu naylondan yapılacak. Ayrıca, Apollo Projesi astronotları, oksijen tüplerini sırt çantalarında taşıyacaklar. Diğer taraftan, hava basıncını ve vücuda zarar verebilecek bazı olayları önlemek üzere, elbisenin iç bölümüne, sıkıştırılmış hava şişeleri yerleştirilecek.

Şimdi, Kaliforniya'lı öğrencilerin ödev olarak yaptıkları ay elbisesi ile gerçek uzay elbisesini karşılaştırmak size düşüyor.

Evet, siz olsanız, bu öğrencilere kaç numara verirdiniz?..

PARA BİRİKTİRME FONU

Bu sayımızın son sayfasındaki 4 numaralı turuncu kuponla **PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI**'nın beşinci tertip kuponları tamamlanmış olmaktadır.

Doğan Kardeş okuyucuları 17'nci sayıdan itibaren biriktirdikleri bu turuncu kuponlarla müsabakaya iştirak edeceklerdir. Kur'aya katılabilmek için kardeşlerimizin 1, 2, 3 ve 4 numaralı turuncu kuponları

27 Mart 1967 Pazartesi

günü akşamına kadar elimize geçebilecek şekilde:

«DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
Para Biriktirme Fonu Müsabakası, Divanyolu, Klod Farer Caddesi No. 5 — İSTANBUL»

adresine postalamaları gerekmektedir. Bu tarihten sonra gelecek zarflar kur'a numarası alamıyacağı için çekilişe katılamıyacaktır.

Dördüncü tertibin talihlilerini önümüzdeki sayıda bildireceğiz.

ORMANLAR HÂKİMİ

Tarzan

11

GATANA MAĞARASINDA GİZLİ BULUNAN DEFİNEYİ KAÇIRMAYA GELEN HAYDUTLAR, TARZANI MAĞARANIN BİR KÖŞESİNE HAPSEDERLER. TARZAN ORADAN KURTULUR. BAĞIRARAK MAYMUN ARKADAŞLARINDAN YARDIM İSTER...

DAĞILIN VE ETRAFINI SARIN TARZAN'IN!

ÇABUCAK YAKALARIZ.

BU SEFER AÇIMAK YOK. ÖLDÜRÜN!

BİZ SİLÂHLIYIZ, O İSE SİLÂHSIZ.. GÖRÜR GÖRMEZ VURACAKSINIZ!

12-19 8551

HERHALDE BENİ TUZAĞA DÜŞÜRMEĞE ÇALIŞACAKLAR!

ÇİTA... DİKKATLİ OL!..

BİZİM MAYMUN ARKADAŞLAR İŞLERİNİ BİLİRLER...

HAKİKATEN DE ÖYLEYDİ.

Y-A-A-A

AFERİN ÇOCUKLARA. TARZAN'A HADDİNİ BİLDİRİYORLAR!

JOHN CELARDO

12-20 8552

DİKKATLİ NİŞAN ALMALIYIM...

BİR KURŞUNDA ÖBÜR DÜNYAYA GÖNDERMELİ ONU.

BANG!

GEL ÇİTA, BİZ DE BİRŞEYLER YAPALIM

12-21 8553

ŞU YERLİYİ BİRAZ UYUTALIM!

U-U-U-

N-G!

DANN!

SEN ŞİMDİ BİRAZ UYU BAKALIM!

12-22 8554

TARZAN VE MAYMUNLARI ZAFER NARALARI ATMAYA BAŞLADILAR...
SU MEGAFONLA YERLİLERİ KORKUTUYORLARDI!
ŞUNUNLA HAYDUTLARA NASİHAT EDEYİM!
ALO... ALO... TARZAN KONUŞUYOR. TESLİM OLUN.
ASLA!
12-23 8555
ŞU SAÇMA SÖZLERE BAK... BİZ ONU KISTIRMIŞKEN, O BİZE TESLİM OLUN DİYOR.
DİNLE TARZAN: BİZ TESLİM OLMAYACAĞIZ. AKSİNE, SENİ ÖLDÜRECEĞİZ
BÜTÜN ADAMLARINI ESİR ALDIK. TESLİM OLUN!
ETRAFINIZA BAKIN. MAYMUNLARLA SARILDINIZ?
DOĞRU SÖYLÜYOR ŞEF!
12-24 8556
TARZAN BİZİM ARKADAŞLARI NASIL ESİR ALABİLDİ ACABA?
BANG!
İNANMA ONA. SİLAHI YOK. NASIL YAPABİLİR BUNU?
AMA MAYMUNLARI VAR. HEPSİ DE İNSAN GİBİ...
KURTULMAK İÇİN HEPSİNİ ÖLDÜRMELİYİZ!
12-26 8557
ATEŞ ET... YAKLAŞMASIN.
ACABA TARZAN NERDE?
BURADAYIM!
Tm. Reg. U.S. Pat. Off.—All rights reserved ©1966 by United Feature Syndicate, Inc.
İŞTE. BU DA SİZİN SONUNUZ DEMEKTİR!
12-27 8558
AL SANA TARZAN!
ŞİMDİ BEN SANA BİR OYUN OYNIYAYIM DA GÖR!
ŞAK!
O KAMÇI BAŞINA İŞLER AÇACAK!
YAAAA!
YA, KÜÇÜK HANIM. BAĞLANMIŞ PAKETE DÖNDÜN!
ARKASI VAR.
12-28 8559

HANS CHRİSTİAN ANDERSEN

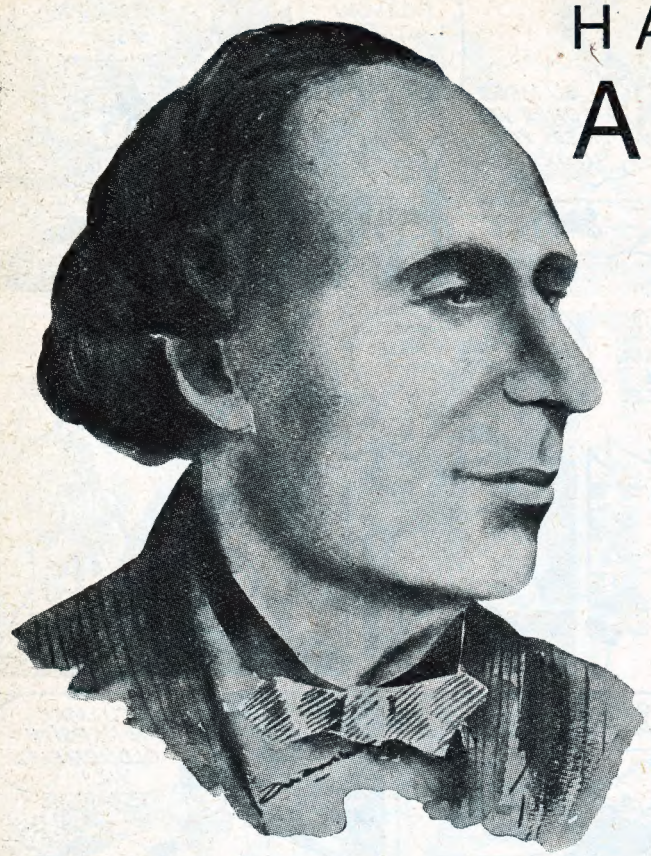

Hans Christian Andersen'in bir portresi

Danimarka'nın Kopenhag limanına vapurla girenler, yüksek bir kayanın üstüne dikilmiş küçük bir deniz kızı heykeli görünce şaşırırlar. «Küçük Deniz Kızı», Andersen'in masallarından birinin kahramanıdır. Heykel oraya, ünlü yazarın anısını sonsuzlaştırmak için dikilmiştir.

Bir zamanlar Danimarka'nın Odense kasabasında, yoksul bir kunduracı çırağı yaşıyordu. Delikanlı yirmi iki yaşına gelince, yirmi yaşında bir genç kızla evlendi. Tek odalı bir kulübeciğin içinde, yoksulun yoksulu bir hayat sürmeye başladılar. O kadar ki, altlarında yatacak bir yatakları bile yoktu.

1805 yılının bir nisan sabahı, yoksul kulübeden bir viyaklama duyuldu. Viyaklama da denemezdi buna ya. Kedi miyavlaması gibi bir şeydi. Öylesine keskin, öylesine tatlı. Bu, gelecekte büyük masal ve roman yazarının, Hans Christian Andersen'in doğduğunu müjdeleyen sesiydi.

Yoksul kundura tamircisi, hastalıklı bir adamdı; Andersen, on bir yaşındayken ölüverdi. Zavallı dul anne, dere kıyısında konu komşunun çamaşırını yıkamakla, hem kendi hayatını kazanmak, hem de biricik çocuğuna bakmak zorunda kaldı.

Annesi Hans'ı bir hayır kurumunun okuluna vermişti. Hans mahalle ve okul arkadaşlarına hiç benzemeyen, sinirli, tuhaf ve sırık gibi uzun boylu bir oğlandı. Okuldan hiç hoşlanmıyordu. Bir köşeye çekilip kitap okumak ya da arkadaşlarına kukla oynatmak en büyük zevkiydi. Annesi onu iş öğrenmesi için bir kumaş fabrikasına yerleştirdi.

Hans on dördüne girince kalktı, şansını denemek üzere Kopenhag'a gitti. Bütün düşüncesi bir tiyatro oyuncusu olmaktı. Çirkin olmakla birlikte sevimli bir görünüşü vardı. Bu yüzden tiyatro

ANDERSEN'DEN BİR MASAL:

«Küçük Deniz Kızı» da içinde olmak üzere, Andersen'in yazdığı en güzel 22 masal, Doğan Kardeş Yayınları arasında «Andersen'den Masallar» adıyle çıkmıştır. Şimdi yazarın bu çok sevilen, duygu dolu masallarından birini «Yorgan İğnesi» ni okuyalım:

YORGAN İĞNESİ

Bir varmış, bir yokmuş; bir yorgan iğnesi varmış. Kendini öyle beğenir, öyle incecik sanırmış ki, ille de dikiş iğnesiyim diye tutturmuş. Onu tutacak parmaklara: «İyi dikkat edin, beni iyi tutun,» dermiş. «Yere düşüreyim demeyin sakın, bir kere düşmeye göreyim, bir daha ele geçiremezsiniz; öyle incecikim ki!»

Parmaklar: «Sen karışma» deyip tutmuşlar. İğne:

«Baksanıza, arkamda maiyetimle geliyorum,» diye yüksekten atmış ama, ipliğin düğümü yokmuş.

Parmaklar onu aşçı kadının terliğine yöneltmişler. Terliğin burnu sökülmüş, tamir edeceklermiş.

İğne:

«Ne kaba iş! Dünyada oradan geçemem. Kırıldım, kırılıyorum!» demeye kalmamış. Sahiden de kırılmış.

Gene de: «Söylemesem canım yanmıyacak. İncecikim ben,» diye dır dır söylenirmiş.

Parmaklar:

«Artık hiçbir işe yaramaz» demişler ama, bir türlü de atmaya kıyamamışlar. Aşçı kadın ona balmumundan bir baş yapıp atkısını tutturmuş.

İğne:

«Şimdi de broş oldum,» demiş. «Büyük mevkilere ulaşacağımdan emindim zaten. İğne kısmında cevher olmaya görsün, nasıl olsa bir şeyler olunuyor.»

Saltanat arabası arabacısı gibi kurulup dört yanına bakınırken, komşu iğne:

«Altından olup olmadığınızı sormaya cesaret edebilir miyim?» demiş. «Kıyafetinize diyecek yok, başınız olağanüstü. Yalnız biraz ufacık, biraz gayret etseniz, daha büyücek olsa da başkalarından fazla balmumuna muhtaç olmasanız.»

Bunun üzerine bizim kendini beğenmiş, kasılarak başını öyle dikleştirmiş ki, atkıdan çıkıp, aşçı kadının yıkamakta olduğu bulaşık yalağına düşmüş.

«Bize yolculuk var inşallah! Allah vere de kaybolmasam,» demiş. Fakat yine de kaybolmuş.

Yalakta sırtüstü yatarken: «O topluma göre fazla inceyim. Ama ben kendi kıymetimi biliyorum, o cihetten içim rahat doğrusu» der dururmuş.

müdürlerinin ve sanatçıların gözüne girmesini bildi. Kendisine Krallık Tiyatrosu'nda bir rol verdiler, ayrıca lise ve yüksek öğrenimini yapabilmesi için burs sağladılar. Andersen yirmi üç yaşında okulunu bitirdi.

Delikanlı şair olup ün yapmayı kafasına koymuştu. Ama, şiirle para kazanmak kolay değildi. Tiyatro yazarı olarak da başarı gösteremedi. Otuz yaşına geldiği sırada çocuklar için peri masalları yazdı. Bunlar, çocukluk çağının geçtiği Odense'de, annesinden dinlediği masallardı. Kitap yalnızca Danimarka'da değil, Avrupa'nın her yerinde çok tutuldu, birçok dile çevrildi.

Andersen'i gittiği her yerde büyük bir ilgiyle karşıladılar. Yazar bütün Avrupa'yı dolaştı; bu arada İstanbul'a da uğradı. İçli ve şiir dolu masallarıyle her yaştan ve cinsten okurun gözbebeği olmuştu. Bu masallar, kendini ve başkalarını daha iyi tanımanın, insanları ve tabiatı daha bir başka sevmenin yollarını öğretiyordu. Andersen'in en önemli eserlerinden biri de, kendi hayatını anlatan «Ömrümün Masalı» dır.

Yetmiş yıllık ömrünü çocukları eğlendirmeye, büyükleri avutmaya veren büyük yazar, 1875'de, Kopenhag'da dünyaya gözlerini kapadı.

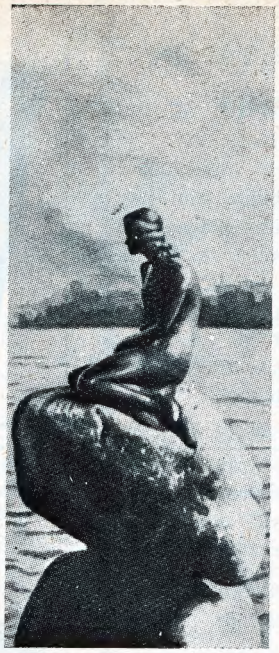

Danimarka'nın başkenti Kopenhag limanına denizden girenler, bir kayanın üstünde tunçtan bir deniz kızı heykelini görürler. «Küçük Deniz Kızı,» Andersen'in yazdığı masallardan birinin kahramanıdır. Ünlü sanatçı Eriksen'in yaptığı bu heykel, Kopenhag'a gelen herkese, Andersen'i hatırlatsın diye oraya dikilmiştir.

KURŞUN ASKER — Andersen'in en ünlü masallarından biridir. Doğan Kardeş'in «Dünya Çocuk Masalları» serisinin ikinci kitabı olarak yayımlanan «Kurşun Asker» baştan başa İtalyan ressam Nardini'nin renkli resimleriyle süslüdür.

Mağrur duruşu ile neşesini hiç kaybetmemiş.

Derken efendim, üstünden yüze yüze bir sürü şey geçmiş; odun çöpleri, samanlar, eski gazete parçaları.

«Hele şu vurdum duymazların yürüyüşlerine bakın,» dermiş. «Altlarında kim var kim yok farkında bile değiller. O alttaki benim ayol. İşte şimdi de bir kıymık geçiyor, dünyada kendinden başka kimseye önem verdiği yok. Şuna da bakın hele, yolculuğa çıkmış bir saman çöpü! Ne cilve, ne fıkırdayış o kuzum! Hey, dikkatsizlik edip durma öyle; taşa çarparsın sonra. Ya şu gazete parçası olacağın kurumuna bakın hele! Söyledikleri unutulalı yıl oldu. Şurada hanım hanımcık tek duran bir ben varım, değerimi biliyorum, haysiyetim var benim.»

Günlerden sonra, yanı başında bir şey hissetti; fevkalâde parlaklığı olan bir şey. İğne onu elmas sanmıştı. Aslında bir şişe kırığı idi. Parladığı ve broşa benzediği için onunla konuşmaya razı oldu.

«Siz her halde elmas olmalısınız?»

«Onun gibi bir şey.»

Her biri yanındakini kıymetli bir şey zannetmişti. Dereden tepeden konuştular, bu dünyada hüküm süren kurumdan kibirden bahsettiler. «Ben bir küçük hanımın malı olan bir kutuda otururdum,» dedi iğne. «Bu küçük hanım aşçıydı. Her elinde beş parmağı vardı. Ben ömrümde bu parmaklar kadar kendini beğenmiş, kibirli şeyler görmedim. Halbuki, işleri güçleri, beni kutudan çıkarıp koymaktan ibaretti.»

Şişe kırığı:

«Bu parmaklar doğuştan soylu muydular?» diye sordu.

İğne: «Soylu mu!» diye cevap verdi. «Yok canım ne gezer, kendilerini beğenmişler. Beş kardeştiler... ve, hepsi de... parmak! doğmuşlardı. Boyları irili ufaklı olduğu halde, kurumdan yanlarına varılmazdı. Yalnız fırtlak olan kısa, tıkız baş parmak ayrık dururdu. Tek eklemli olduğundan sade bir yerinden bükülebilirdi. Ama, kendine bakarsan, birisi onu kaybedecek olsa, sözde askere bile almazlarmış diye kurulurdu. İkinci parmak, kâh reçele, kâh hardala banar, güneşi, ayı gösterirdi, yazmak isteyince kaleme o bastırırdı. Üçüncü hepsinin tepesinden bakar. Dördüncü altın kemer takar, küçük sonuncu da işe uzaktan bakardı. O yüzden de kibirden yanına varılmazdı. Palavradan, şarlatanlıktan başka bir şey yoktu evlerinde. Ben de ne halleri varsa deyip ayrıldım yanlarından.»

Şişe kırığı:

«Şimdi de buradayız ve ışıldıyoruz» derken lâfı ağzında kaldı.

Yalağa su döktüler. Su, kenarlardan taştı, bizimkileri alıp götürdü. Şişe kırığı yoluna devam etti, iğne derede mola verdi. «Bir yere kımıldamam artık, incecikim ben, bununla ne kadar övünsem azdır» diyordu.

Gerçekten orada, kendini yüksek düşüncelere kaptırarak kaldı. «Oh, ne incecik bir şeyim ben! Bir güneş ışığından doğduğuma inanacağım geliyor nerdeyse. Güneş ışınları gelip, suyun dibinde beni arıyorlar. Ama, ben öyle incecikim ki annem bile bulamıyor. Şu çıkardıkları gözüm dursaydı bari, hiç değilse halime ağlardım. Hayır, ağlamak istemiyorum, ağlamak yakışmaz bana.»

Günün birinde, birkaç yaramaz dereyi araştırmaya geldiler. Aradıkları çivi, metelik ve benzeri nesnelerdi. Yaptıkları iş pek çekici değildi ama; ne yaparsın? Onlar bundan hoşlanıyorlardı. Herkesin zevki kendine göredir.

İğne birinin parmağına batınca: «Ay! yandım, yandım!» dedi. «Şu baldırı çıplağa bakın hele!»

İğne: «Ben baldırı çıplak değilim, kibar bir küçük hanımım» diye paraladı kendini ama kulak asmadılar. Bu arada üstünün balmumu çözülmüş, tepeden tırnağa simsiyah kesilmişti. Lâkin, siyah inceltiğinden, o kendini her zamandan daha narin zannediyordu.

Oğlanlar: «Yumurta kabuğu geliyor» dediler, iğneyi kabuğa sapladılar. İğne: «Hele şükür,» dedi. «Ben siyah, etrafımdaki duvarlar beyaz olduğuna göre şimdi çok daha yakışıklı olmalıyım. Göze çarparım hiç değilse, Allah vere de deniz tutmasa; kırılır, perişan olurum.»

Ne deniz tuttu, ne kırıldı.

«Deniz yolculuğuna çıkanın gövdesi çelikten olursa ne mutlu ona. Bu bakımdan da insandan üstünüm. İçlerinde böyle vücutlu varsa, çıksın da göreyim. İyi vücut yapısı buna derler! İnce oldukça tehlike azalır.»

Kabuk çat! etti. Üstünden geçtiği halde, ne kırılmış, ne incinmişti. Eskisi gibi su birikintisine boylu boyunca uzanmış yatıyordu.

Yatsın, yatabildiği kadar.

İğne onu elmas sanmıştı. Gerçekte bir şişe kırığı idi. Parladığı ve bir broşa benzediği için onunla konuşmaya razı oldu.

3 soru cevap

A- AŞAĞIDAKİ BAYRAK HANGİ DEVLETİNDİR?
1- BREZİLYA
2- ARJANTİN
3- ŞİLİ

B- YABANCILARIN "MAVİ CAMİ" DEDİKLERİ YUKARDAKİ BU ÜNLÜ YAPININ ADI NEDİR VE NEREDEDİR?
1- SELİMİYE, Edirne
2- SULTANAHMET, İstanbul
3- SÜLEYMANİYE, İstanbul

C- BU ÜNLÜ SEYYAH KİMDİR?
1- MACELLAN
2- KRİSTOF KOLOMB
3- MARKO POLO

CEVAPLAR: A, B2, C3

NE YAPSIN YANİ?

Bir dilenci, sokakta temiz giyinmiş bir adamı durdurarak sadaka istedi. Adam buna çok kızmıştı. «Bu da ne demek!» diye öfkeyle bağırdı:

— «Para istemek için yoldan gelip geçenleri durdurmaya utanmıyor musun?»

Dilenci hiç oralı olmadı.

— «Ne yapmamı istiyorsunuz yani?» diye sordu. «Bu iş için bir yazıhane mi açayım?»

OLACAK ŞEY Mİ?

İngiltere'de John Smith adında biri, televizyonda bir reklâm filminde kapılara nasıl kilit takılması, pencerelerin nasıl sürgülenmesi gerektiğini seyrederken, evine giren hırsızlar, bütün eşyalarını, plâklarını, kitaplarını alıp götürmüşlerdir.

John Smith, ancak program sona erdikten sonra hırsızlığın farkına varmıştır.

★

TÜRKİYE'Yİ İYİ TANIYOR MUSUNUZ?

KARADENİZ'E DÖKÜLEN BU AKARSUYUN ADI NEDİR?

CEVAP KIZILIRMAK

LÂZIM MIYMIŞ?

Küçük Doğan anne ve babasıyle beraber plâja gitmişti. Annesi şemsiyenin altında uzanmış yatarken, babası da biraz daha öteye gidip kumların üzerine uzandı.

Bir süre sonra annesi yanında kovası, küreği ile oynayan Doğan'a:

— «Baban nerede oğlum?» diye sordu. «Çoktan beri ortalarda görünmüyor da...»

Doğan:

— «Babamı mı?» dedi. «Babam uyuyordu, ben de üzerini baştan aşağı kumla örttüm.»

— «Nefes alması için delik bıraktın tabii, değil mi?»

Doğan çok şaştı:

— «Yoo, Bırakmam lâzım mıydı?»

7 YANLIŞ

O gece İstanbul'da Spor ve Sergi Sarayı'nda Uluslararası büyük boks müsabakaları yapılıyordu. Hafif sıkletteki karşılaşmalar bitmiş, sıra ağıra gelmişti. Maçın ikinci ravntında Türk boksörü Bekir öyle bir sol direk çıkardı ki rakibi ringlerde pek ender görülen şekilde nakavt oldu. Ressam Türk boksörünün bu mükmmel sol direk vuruşunu hemen çizdi. Ama aynı resmi kopye ederken 7 yanlış yaptı. Acaba siz bunları bulabilecek misiniz?

★

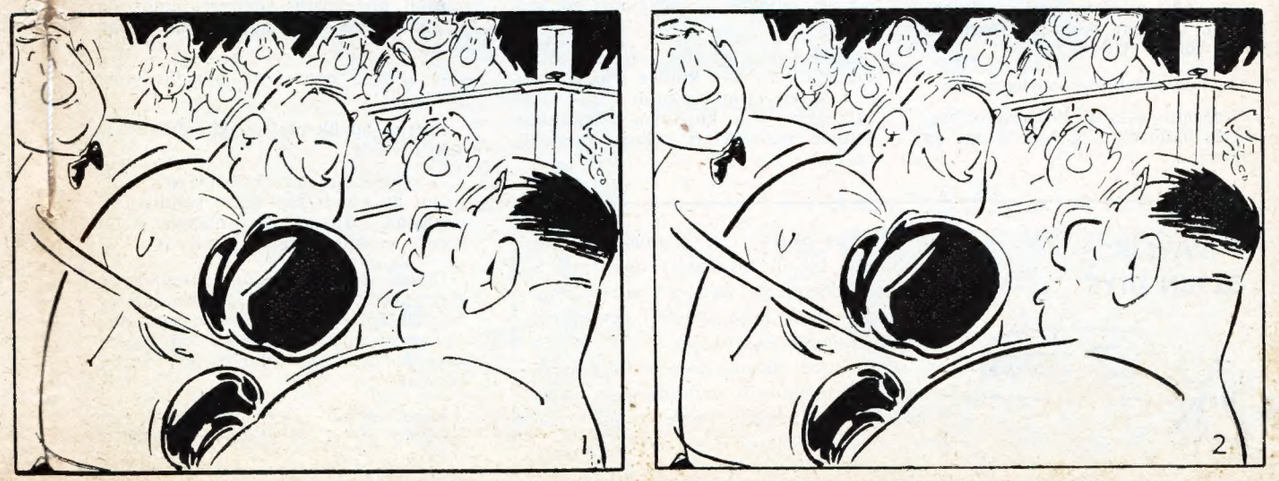

DEĞİŞİKLİKLER: 1) Hakemin sol kaşı yer değiştirmiş. 2) Hakemin sol yanağı değişik. 3) Soldaki seyirci kadının yakası daha kapalı. 4) Türk boksörünün ensesi daha kalın çizilmiş. 5) Soldan üçüncü seyircinin kafası değişik. 6) Sağdaki boksörün kulağı daha kısa. 7) Sağdaki erkek seyircinin kolu gösterilmiş.

Çok geçmeden çocuklar kendilerini kundaklanmış iki bebek gibi sandıkların arasında buldular.

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Gabriel ve Simon adında iki öğrenci Paris'te bir soyguna şahit olurlar. Bir süre sonra da kaçan hırsızı metrodan çıkarken görür, peşine takılırlar. Hırsız, çocukların «goril» adını taktıkları biriyle buluşur. İki arkadaş bu defa «goril»in peşinden giderek bir antrepoya varırlar. Binanın arka penceresinden içeriye girerler. Antreponun tavanarasında bir yığın çalınmış eşya bulurlar. Ama çıkardıkları gürültü üzerine «goril», Gabriel'i yakalar. Onun antrepoya yalnız girdiğini sanmaktadır. Simon arkadaşını kurtarmak için bulduğu havaî fişekleri ateşler. Birini de haydutların ortasına atıp onların şaşkınlığından yararlanarak Gabriel'i elinden tutup odadan çıkarır.

Yazan:

LOUİS GRASSET

— 6 —

Simon son kalan kibritlerinden birini çakıp etrafı inceledi. Kibritin alevi sönmeye yüz tutarken, koridorun ortalarına doğru, oldukça alçak ve ardına kadar açık bir kapı gözüne ilişti. Arkalarında, haydutların ayak sesleri gitgide yaklaşıyordu. Simon, arkadaşının kolundan tutarak kapıya doğru itti:

— «Çabuk şuraya girelim, Gabriel!»

İçeriye girip kapıyı kapadılar. Simon bir kibrit daha çaktı. Burası da diğerleri gibi sandıklarla dolu bir odaydı. Çocuklar, bu sandıkların arasına girip saklandılar. Hiç kıpırdamaksızın, hattâ soluk bile almadan beklemeye koyuldular. Sesler kapının ağzına kadar yaklaştı ve birden, ortalık gün gibi aydınlanıverdi. Simon, iki sandık arasındaki boşluktan bakınca, önde yüzü yara izi taşıyan gangsterin, arkada kara yağız adamın içeri girdiklerini gördü. Onların peşinden Goril ve diğerleri sökün ettiler.

Goril, homurdanarak söyleniyordu:

— «Kalıbımı basarım ki buradan başka yerde olamazlar! Çabuk bulun şu haylazları...»

Goril'in dileği bir iki dakika sonra yerine geldi. Çocuklar kıskıvrak tutulup onun karşısına çıkarıldılar.

Goril, arkadaşlarına sert bir sesle bildirdi:

— «Bunları iyi kollayın. Patron birazdan gelip ne yapacağımızı söyleyecek.»

Goril henüz sözünü bitirmemişti ki gangsterlerin başı kapıda göründü. Simon şaşkınlıktan az kaldı küçük dilini yutacaktı: Bu, kuyumcu dükkânının önünde rasladıkları yakası karanfilli adamdı.

Patron, çevresine bir göz attıktan sonra avaz avaz bağırmaya başladı:

— «Nasıl, demek hâlâ buradasınız, ha?.. İşleri altüst ettiniz ama bunu yanınıza bırakmıyacağım! İki tane bacak kadar çocuk yüzünden planlarımın bozulmasına göz yumacak değilim. Sizlerle sonra hesaplaşırız. Hector, buraya gel!»

— «Emret patron!»

— «Şu iki yumurcağı derhal uyutup Seine nehrine atın!»

— «Başüstüne patron.»

Goril, Simon'u omuzundan yakaladı, kara yağız gangster de Gabriel'i kavradı.

Çocuklar, çevrelerini saran yüzlere göz gezdirdiler. Bunların hiçbirinde en ufak bir acıma belirtisi okunmuyordu. Ortalığa bir sessizlik çöktü. Derken alt kattan gürültüler gelmeye başladı. Kapı vuruluyordu.

Patronun bir el işareti üzerine adamlardan biri koştu. Diğerleri endişeyle bakıştılar. Az sonra adam soluk soluğa döndü.

— «Polis, patron! Aşağıda bir yığın polis var!»

Patron büyük bir soğukkanlılıkla direktif verdi:

— «Çocukları sımsıkı bağlayın; ağızlarını da tıkadıktan sonra sandıkların arkasına gizleyin. Sen onlarla daha sonra meşgul olursun, Hector!»

Odada bir koşuşmadır başlamıştı. Çok geçmeden, çocuklar kendilerini kundaklanmış iki bebek gibi sandıkların arasında buldular. Sonunda odanın ışığı söndü; haydutlar kapıyı vurup çıktılar.

Çocuklar için bu durumda beklemek ve ümit etmekten başka yapılacak iş yoktu.

(Devamı var)

KOLAYLIK OLSUN DİYE...

Almanya'da okadar çok sinema vardır ki, bunların büyük bir kısmı dolmamakta, film ancak dörtte biri dolu bir salona oynatılmaktadır. Daha fazla müşteri çekebilmek için Münih'te bir sinema bir otobüs kiralamış ve günün belirli saatlerinde şehrin sokaklarında dolaşarak müşteri toplamaya başlamıştır. Daha ilk günde sinemanın yarısından fazlası dolmuş, sinema sahibi de zarar etmekten kurtulmuştur.

İNSANLAR TABİATI TAKLİT EDİYOR

ÜSTÜN YAPILIŞTAKİ DÜMENLER

Suda yaşayan hayvanların çoğu akıntıya uyarak hareket etmek zorundadırlar. Ayrıca çok da hızlı gitmeleri gerekir.

Resimde gördüğünüz balık suda yön değiştirmek için bütün vücudunu hareket ettirmektedir... Suda balık kovalıyan penguen de ayaklarını arkaya doğru uzatıp mükemmel bir dümen meydana getirir ve bu sayede istediği yöne kolayca dönebilir.

Bir sandalı bir yana çevirmek isteyince küreklerden birini daha kuvvetli çekmek kâfidir ama gemilerde balıkların başvurdukları usul taklit edilir. Kocaman gemilerin dümenleri, balıkların kuyruklarına benzer ve koskoca tekneyi küçücük bir dümen kolayca döndürebilir.

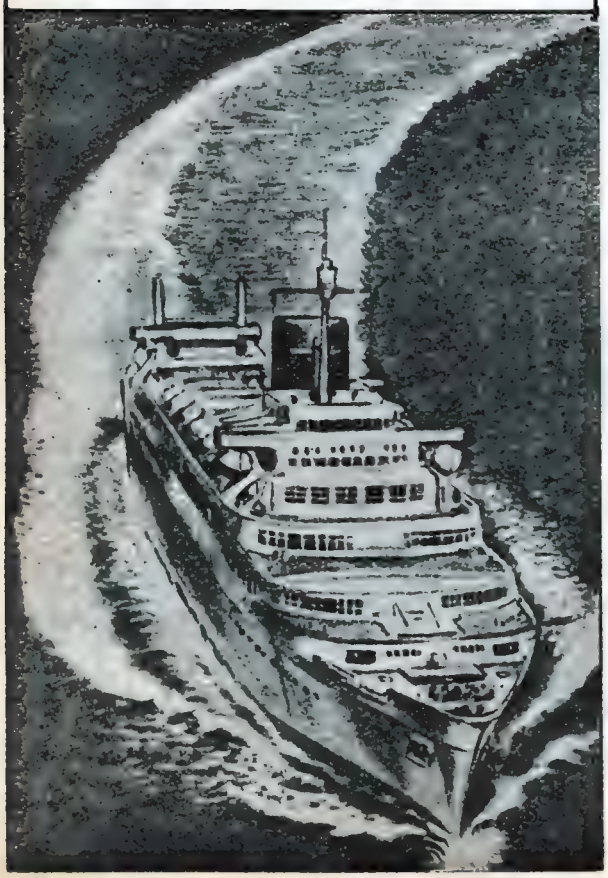

Pelikanlar, yuvalarını denizden çok yüksekteki kayalıkların tepelerine yaparlar.

Pelikan, yuvasına yaklaşırken kuyruğunu aşağıya, kanatlarını da yana doğru bükerek hızını kesmeyi temin eder. Böylece sarp kayalıktaki yuvasına rahatça konar.

HIZ KESİCİ HAVA FRENLERİ

Jet motorlu uçaklar da kısa pistlere inişleri kolaylaştırmak için herhangi bir kaza olmadan durabilmeleri için arasıra kuyruk paraşütü kullanılır. Bu paraşütler, uçağın hızını kesmeye yararlar. Havada hız kesme kuşların her zaman başvurdukları usullerden biridir.

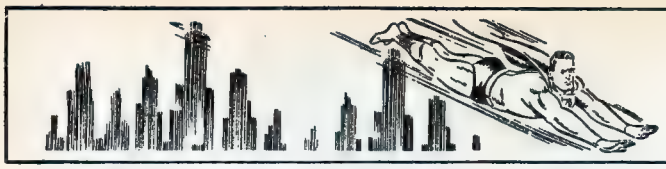

UÇAN

BIRAZ SONRA ŞEHİR UYANACAK...

SOKAKLARDA KİMSE YOKKEN BİR AN ÖNCE İŞİMİ BAŞARMALIYIM!

LUTOR'UN YANINA BİR YALAŞABİLİRSEM ONDAN SONRASI KOLAY..

EYVAH!.. ETRAF MUHAFIZ DOLU... BUNLARI ATLATIP LUTOR'UN YANINA NASIL YAKLAŞABİLECEĞİM?

LUTOR LEKSOR ÜLKESİNİN BÜYÜK EVLÂDI

ASKERLER!.. ÂLARM DÜDÜKLERİNİ DUYMUYOR MUSUNUZ? UÇAN ADAM KAÇMIŞ... DERHAL DAĞILIN VE ONU ÖLÜ VEYA DİRİ YAKALAYIN!.

DERHAL HAPİSHANENİN ETRAFINDAKİ YOLLARI TUTALIM.

DAN! DAN!

UÇAN ADAM'I BİR YAKALARSAM, ELLERİMLE BOĞACAĞIM!

HAPİSHANEDEN KAÇIŞIMIN DUYULMASININ BANA BU KADAR FAYDALI OLACAĞINI HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM

A Bell McClure Syndicate Feature

EĞER BU İLÂÇ LUTOR'U KENDİNE GETİRİRSE, DÜŞÜNDÜKLERİM DOĞRU DEMEKDİR O ZAMAN KURTULURUM...

UÇAN ADAM! SEN HA?..

YUTTUĞUN HAP SENİ BEŞ GÜN ÖLÜ GİBİ YATIRACAK, O SIRADA BEN MAHKEME EDİLİP İDAMA MAHKÛM EDİLECEĞİM. SEN UYANDIĞIN ZAMAN BEN ÖLMÜŞ OLACAĞIM.

MAHKEMEDE, VASİYETİNE GÖRE SANA OTOPSİ YAPILMADIĞINI ÖĞRENDİĞİM ZAMAN BUNDAN ŞÜPHELENDİM. İTİRAF ET... YOKSA SENİ ŞİMDİ SAHİDEN ÖLDÜRÜRÜM...

ADAM

BİLİNMEYEN GEZEGENLERDE : 8

UÇAN ADAM LEKSOR GEZEGENİNDE HAPİSTEN KAÇAR. ÖLDÜRDÜĞÜNÜ SANDIĞI LUTOR'UN BİR HAP YUTARAK BAYILDIĞINI ÖĞRENİR.

1965 National Periodical Publications, Inc.
A Bell McClure Syndicate Feature

BİR HİKÂYEMİZ VAR

KIRMIZI BALIK

Okul Müdürü, Nihat'a bir kuş hediye etmek istiyordu. Bu Nihat'ın ne zamandır arzu ettiği bir şeydi ama...

Kavanozun içinde küçücük bir kırmızı balık fırıl fırıl dönüyordu.

— «Ayaklarını vurmayı bırak! Şu zırlamanı da kes!.. Yoksa şimdi tokat geliyor! Sana olmaz dedim mi olmaz...»

Annesinin bu sözlerini duyan Nihat, yemek masasının üzerine dirseklerini dayayıp, yumruklarını yanaklarına götürdükten sonra:

— «Ben kırmızı balık istemiyorum,» diye içini çekti. «Kanarya istiyorum!..»

Anne, tencereyi ocağa koyduktan sonra gelip çocuğun önüne dikildi:

— «Deli misin sen? Kanarya hem pahalı, hem bakımı zor. Üstelik kafesin etrafına pislik sıçratır. Yaaa... Bir de kafes var. Kafes de satın almak lâzım. Nesi var kırmızı balığın, neye beğenmiyorsun onu?»

Dediğinin yapılmayacağını anlayan Nihat, ayaklarını sürte sürte odadan çıktı. Düşünüyordu: Kırmızı balık alıp da ne olacak? Aptal hayvanın biri... İşi gücü sabahtan akşama kavanozun içinde dönmek. Ama, bir kuş öyle mi? İstersem onunla konuşurum, o da bana derdini anlatır. Alışırsa gelir, avucuma bile konar...

Nihat bir süre böyle düşündükten sonra bisikletini aldı, arkadaşı Levent'e gitmek üzere yola çıktı. Birlikte, değirmenin suyunda yüzeceklerdi.

Ağustosun ilk günleriydi. Güneş insanın beyninde kaynıyordu. Bulutsuz, çelik mavisi bir göğün altında, tabiat uyuklar gibiydi. Yol kıyısında sığınacak bir tek ağaç altı da yoktu. Nihat ayağını yere bastı, eliyle alnını sildi. Terden, gömleği sırtına yapışmıştı.

— «Nihat, bir bardak ayran içmez misin?»

Bu ses, bahçesinin önünde yıldız çiçeklerini budayan okul müdürü Faik Bey'in sesiydi. Faik Bey uzun boylu, ince yapılı bir adamdı. Sırtına çizgili pijamasının ceketini almış, ayağına bej bir pantalon giymişti. Başında da bir yaz şapkası vardı. Faik Bey bu haliyle, doğrusu ya, bir müdüre hiç mi hiç benzemiyordu.

Nihat onu çok iyi tanırdı. Böyle çağırıp önce bir bardak ayran ikram edecek, ardından da kimbilir ne işler buyuracaktı... Artık bahçede çalı çırpı toplamak mı olur, yoksa kuyudan birkaç kova su çekmek mi?.. Ne çıkarsa bahtına. Ama, o kadar susamıştı ki, bu davete karşı koyamadı. Bisikletini bahçenin çitine dayayıp içeriye daldı.

O, bardağı bir dikişte bitirir bitirmez, Faik Bey önüne içi fişlerle dolu bir kutu uzatarak:

— «Yavrucuğum,» dedi, «Benim saat üçte bir toplantım var. Sana çok kolay bir iş vereceğim. Şu kutudaki fişleri alfabe sırasına göre dizersin, olmaz mı? Hem senin için de faydalı bir eğlence olur. Benim gözlerim pek iyi seçmiyor da... Ha... Unutuyordum az kaldı, buzdolabında içecek bir şeyler var. Susadıkça alırsın.»

Nihat içinden söylenip duruyordu. Ama hiç sesini çıkarmadı. Sınıf birincisi olduğundan, öğretmeni ona yardımcısı gözüyle bakardı. Bu durumu Nihat'a birçok da fayda sağlardı.

Faik Bey üstünü değiştikten sonra evden çıktı. Nihat, fiş kutusuyla baş başa kalmıştı ki, mutfak tarafından gelen bir cıvıltıyla yerinden fırladı.

Etajerin üzerine konmuş bir kafesin içinde, siyah, sarı ve yeşil tüyleri olan bir kuşun öttüğünü görünce:

— «Aaa, ne güzel kanarya!..» diye haykırdı.

O sırada mutfakta yemek pişirmekte olan müdürün hanımı, ellerini bir havluyla silerek göründü:

— «Bu kanarya değil çocuğum, flurya...» dedi. «Ne güzel ötüyor, değil mi?»

— «Ah, benim de bir fluryam olsaydı!..»

— «Bak, sana bunu söylemem doğru değil, ama, Müdür Beyin niyeti bu kuşu sana armağan etmek. Sen gene hiç bilmiyormuş gibi davran da, onu sana sürpriz yapmak dileğinden alıkoyma.»

Nihayet sevinçle ellerini çırptı:

— «Oh, demek bu güzel kuş benim olacak. Merak etmeyin, hiç haberim yokmuş gibi yaparım... Ne zamandır böyle bir kuşum olsun istiyordum. İzin verir misiniz, kafes şöyle masanın üstünde, karşımda dursun?»

Kadın tatlı bir gülümsemeyle, evet anlamında başını sallayıp işine döndü. Kafes masanın üzerine, Nihat'ın önüne konmuştu.

Bir saat sonra, müdürün hanımı yeniden salona döndüğü zaman, Nihat'ı iki gözü iki çeşme ağlar görünce atıldı:

— «Ne oldu Nihat, niçin ağlıyorsun?.. Kuşu mu kaçırdın?..»

Nihat kesik kesik hıçkırarak:

— «Onu... Par.. mağımın... ü...ü...üzerine kondurmak... için kafesi açtım... Ka...kaçıverdi...»

Gerçekten de kuş, pencereden uçup gitmişti. Müdür Beyin hanımı onu avutmak istedi, ama, boşuna... Nihat zırıl zırıl ağladı durdu. Ta ki kapının zilini duyana kadar...

Faik Bey toplantıdan dönmüştü. Olan biteni öğrenince, üzgün bir gülümsemeyle Nihat'a döndü:

— «Dikkatsizlik etmişsin, ama karşılığını da buldun. Daha fazla üzülmeni istemem. Hadi, sil gözlerini... Söz verince tutmak gerek. Seni eli boş göndermiyeceğim.» dedikten sonra hanımına:

— «Benim çalışma odamdaki kavanozu getirir misin?»

Faik Bey'in hanımı yukarı çıktı. Çocuk merdivenin başında bekliyordu. Yanaklarında hâlâ iki damla yaş vardı.

Az sonra kadın, elinde bir kavonozla indi. Faik Bey eliyle onu göstererek:

— «Bak, Nihat, hoşuna gittiyse onu sana vereceğim!»

Kavanozun içinde küçücük bir kırmızı balık fırıl fırıl dönüyordu.

NEDEN UTANACAKMIŞ ?

Küçük Ali sokakta giderken:

— «Anne bak! Şu buldok köpeği nekadar Ahmet amcama benziyor!» dedi.

— «Aman Ali, böyle kötü şeyler söylemeye utanmıyor musun?»

— «Neden utanacakmışım? Köpek benim ne dediğimi anlamaz ki!»

BİLGİ _TESTLERİ

İKİ KÜÇÜK PROBLEM

EN AZ KAÇ PABUÇ?

Diyelim ki bir sabah okula gitmek üzere evden çıkmaya hazırlanıyorsunuz. Fakat acele etmelisiniz, nerdeyse zil çalacak! Ayakkabı dolabından bir çift pabuç almak için davranıyorsunuz. Tam o sırada aksi gibi elektrikler sönüveriyor...

Dolapta 10 çift siyah, 10 çift de kahverengi pabucunuz var. Ama, hepsi de karmakarışık. Onları ayırmak elinizde değil. En iyisi beraberinizde birkaç tane götürün. Sokak kapısının önünde giyersiniz.

Bu durumda yanınıza en az kaç pabuç almalısınız ki, aynı renkten bir çift pabucunuz olsun?

BEN KAÇ YAŞINDAYIM?

Bize Ankara'dan mektup gönderen Binnaz adlı bir kardeşimiz şöyle bir soru soruyor:

Benim yaramaz mı yaramaz, hiç yerinde duramaz bir kardeşim var. Adı Yılmaz. Benim yaşım onunkinin üç katı. Geçen yıl ise ben Yılmaz'dan dört kat büyüktüm. Acaba bizim yaşlarımızı bilebilir misiniz?

CEVAPLAR: 1) Üç pabuç almak yeter. Çünkü nasıl olsa, alacağınız üç pabuçtan ikisi aynı renkte olacaktır. 2) Binnaz 9, Yılmaz ise 3 yaşında.

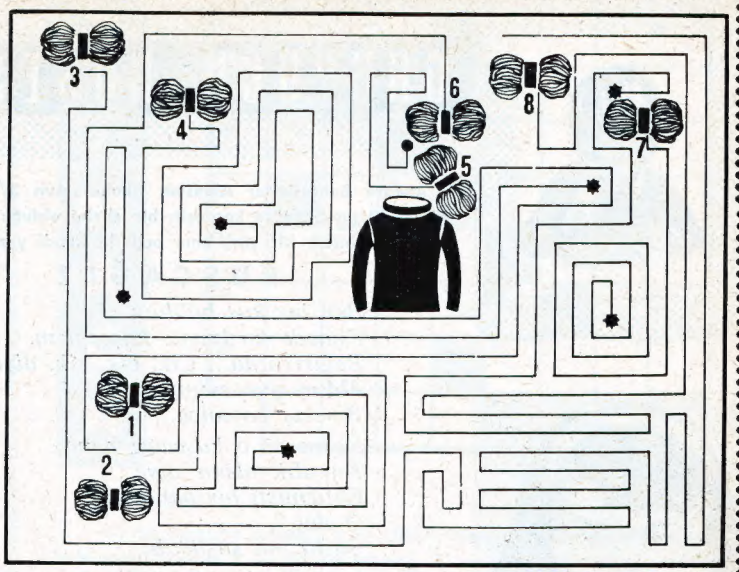

CİCİLİ BİCİLİ BİR KAZAK

Perin kendisine güzel bir kazak örüyordu. Fakat sonuna doğru yaptığını nedense beğenmedi. Onca, kazak pek sade, pek süssüz olmuştu. Oysa biraz renkli yün ekleyip cicili bicili bir kazağa kavuşabilirdi. Hemen kararını vererek, evde artmış ne kadar yün varsa topladı. Önce bu renk renk çilelerin üzerinde bulunan iplik miktarını bilmeliydi. Acaba siz, çileleri uzunluk sırasına göre sıraya koyması için Perin'e yardım edebilir misiniz?

Cevap: En fazla iplik 3, en az iplik ise 5 numaralı yumaktadır.

Adreslerini gönderecek kardeşlerimizin zarfın üzerine «DOĞAN KARDEŞ (Mektuplaşmak isteyenler), Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 — İSTANBUL» adresini yazmalarını rica ederiz.

ORHAN KOÇ: Düzce Lisesi, Orta kısım, 1'inci sınıf öğrencisi, No. 2193 — DÜZCE **(Kitap ve müziksever arkadaşlarıyle mektuplaşmak istiyor.)**

NACİYE CEBECİ: Mustafa Kemalpaşa Caddesi Aşağı Hatipbağı Mah. No. 58 — İNEBOLU **(15 yaşında. Şiire meraklı arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor).**

TARIK AKSU: Kozluk Mah. 1'inci Sokak No. 9 — İZMİT **(Pul biriktiren arkadaşlarla mektuplaşmak ve pul değişmek istiyor.)**

İBRAHİM SAKAR: Ticaret Lisesi, Sınıf 1/F, No. 927 — GAZİANTEP **(Ticaret Lisesi öğrencisi. Romanlardan ve mizah yazılarından hoşlanıyor. Türk ya da yabancı arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor.)**

HÜLYA BİLGE: Ulubey Mah. Gazezler Sokak No. 9/B — KONYA **(16 yasında. Batı müziğini ve Pul biriktirmeyi seven başka şehirlerdeki yaşıtlariyle mektuplaşmak istiyor).**

MUSTAFA GÜLBAHAR: İzmir Cad. No. 39, Parsa — İZMİR **(16 yaşında. Hikâye ve roman okumayı seviyor, fotoğrafçılığa meraklı. Kendisiyle mektuplaşacaklarla fotoğraf değişmek istiyor.**

MÜNİRE POLAT: Köybaşı Cad. Tuzcular Apt. No. 1/1, Kat 3, Daire 6, Yeniköy — İSTANBUL **(10 yaşında. Pul biriktirmeye meraklı, ama, pek fazla pulu yok. Bir kardeşle mektuplaşmak istiyor.)**

ZAFER SAKA: Ankara Geçidi, İtfaiye Mey. karşısı, No. 23 — İZMİT **(Merakları: Pul biriktirmek, kartpostal toplamak. 13 yaşında ve Ortaokul öğrencisi. Yaşıtlarıyle mektuplaşmak istiyor.)**

UĞUR KÖSETEPEN: Köprübaşı Mah. No. 25, Ula — MUĞLA **(15 yaşında. Pul meraklısı ve kartpostal biriktiren arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor.)**

AYSEL ÖZDİL: Akyazı Ortaokulu, 2/B, No. 227, Akyazı — ADAPAZARI **(14 yaşında, pul ve kartpostal biriktirmeye meraklı arkadaşlarla Türkçe veya Almanca mektuplaşmak istiyor.)**

NURETTİN ALPDOĞAN: Afyon Sokak No. 36, SİVAS **(Kitap ve pulsever arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor.)**

YURDAER KILIÇ: İstasyon Cad. Karayolları lojmanı, Daire 5 — ELÂZIĞ **(14 yaşında, ortaokul öğrencisi. Şiir, fıkra ve karikatürle uğraşıyor. Yurt içindeki kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.).**

SERAP BİLGİ: Stadyum karşısı, Çekirge Caddesi No. 9 — BURSA **(16 yaşında. İngilizce ve Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

GÜLNUR ATAY: Rahmanlar mevkii, No. 116, Kartal — İSTANBUL **(13 yaşında, ortaokul öğrencisi. Yaşıtı kız arkadaşlarla Türkçe ve İngilizce mektuplaşmak istiyor).**

NEŞE ÖZDAL: Yüzevler, 1/11 — KARABÜK **(13 yaşında. Müzik ve resimden hoşlanan yaşıtlarıyle Türkçe olarak mektuplaşmak istiyor.)**

NESRİN GÜN: Yüzevler, 21/1 — KARABÜK **(14 yaşında. Çeşitli konularda mektuplaşmak istiyor.)**

JOCELINE LIMOGES: 3206, rue Hoche Laga, Montreal — CANADA **(Kanada'lı. Müziğe, tiyatroya, edebiyata meraklı 15 - 16 yasında gençlerle mektuplaşmak istiyor.)**

DANIELE DECROLIERE: 99 av. des Gloires Nationales, Ganshoren, Bruxelles / BELGIQUE **(Belçika'lı bu kardeş, 14 - 15 yaşlarında arkadaşlarla mektuplaşmak ve kartpostal değişmek istiyor).**

BÜLENT CANER: Şehit Fahri Cad. No. 13, Yüzelli evler — AYVALIK **(13 yaşında, ortaokul öğrencisi. Mektuplaşmak ve bu arada pul değişmek istiyor).**

KADRİYE YILDIRIMLAR: Yüz evler, 21/2 — KARABÜK **((14 yaşında. Yaşıtlarıyle çeşitli konularda mektuplaşmak istiyor).**

HALİT KAYA: Çay Hamam Sokak No. 1 — TOKAT **(16 yaşında. Yüzmeyi ve yolculuğu çok seviyor. Yaşıtı olanlarla mektuplaşmak istiyor).**

BİLGİN GÜLLE: Naci Gökçe Lisesi, Orta Kısım, 1/C, No. 940 — AĞRI **(12 yaşında. Türkiye'de veya Türkiye dışında bulunan ve okumayı, yolculuğu seven arkadaşlarla mektuplasmak istiyor.)**

CENANİ EREN: Hacı Miktat Mah. Anafor Çıkmaz Sokak No. 5 — GİRESUN **(12 yaşında, ortaokul öğrencisi. Kız ya da erkek arkadaşlarla İngilizce ve Türkçe mektuplaşmak istiyorlar).**

EMİNE YAĞCI: Yıldırım Mah. Subay Lojmanları, 45/7 Blok, Daire 7, Etimesğut — ANKARA **(15 yaşında lise öğrencisi. Çeşitli konularda mektuplaşmak istiyor).**

TECELLİ ERİZ: 17, Gazi Paşa Sokak, Limassol — CYPRUS **(17 yaşındaki bu kardeşimiz ve onun 12 yaşındaki kardeşi Hüsnü Eriz, yaşlarına uygun arkadaşlarla Türkçe veya İngilizce mektuplaşmak istiyorlar).**

İZAK KOHEN: Tünel, Galip Dede Cad. Yörük Çıkmazı, 4/3, Galata — İSTANBUL **(14 yaşında, Saint-Benoit öğrencisi. Yurt içindeki arkadaşlarıyle mektuplaşmak istiyor).**

BÜLENT ÇALIŞIR: Akdeniz Cad. Şemsettin Sami Sokak No. 63/A, Fatih — İSTANBUL **(13 yaşında. Mektup arkadaşlığı kurmak istiyor).**

OKUYUCU KÖŞESİ

Ankara Bahçelievler Alpaslan İlkokulu'nun 3/C öğrencilerinden Özge Gürgöze kardeşin bir şiirini olduğu gibi yayımlıyoruz. Minicik bir şiir, ama belli ki kendi yazmış:

KUŞCAĞIZ

Ben bir kuş buldum,
Kanadı kırılmıştı kuşcağızın.
Bağırıyordu... Cik. cik. cik. diye,,
Aldım onu evime
Bir kış boyunca...

Yazın da o kuşcağız bana,
Karşılık olsun diye
Getirmişti bir bahar dalı.
O dal
Süslü mü süslüydü.

Özge Gürgöze

Bir Ankara'lı kardeş daha. Gülbin Atasoy. Onun şiiri de şöyle:

ÇOCUK

Annesinin kucağında olmasını bekliyor,
Bir sağa bir sola tıpış tıpış emekliyor,
Bakınız bana, ben çok tatlı bir bebeğim, diyor;
Büyüklere küçüklere selâm verip geçiyor...

Sen niye bu kadar tatlısın? diye sorulunca,
Elleriyle annesinin saçını okşayınca,
Yürümek, oynamak için hoplayıp zıplayınca,
Ne kadar tatlıdır o, yorulup da «Uf!» deyince...

Gülbin Atasoy

Levent İlkokulu 4/B öğrencisi Fatoş Erim, Doğan Kardeş için aşağıdaki şiiri göndermiş:

İLKBAHAR

Meleşen kuzucuklar
Vızlayan arıcıklar
Çalışkan koncalar
Ne güzeldir ilkbahar

Ötüşen minik kuşlar
Çiçek açan ağaçlar
Binbir renk kelebekler
Ne güzeldir ilkbahar...

KARDEŞLERDEN FIKRALAR

Aşağıdaki fıkrayı Elâzığ Atatürk Ortaokulu öğrencilerinden Tevfik Ozan kardeşimiz göndermiş:

TOTO

İki totocu konuşuyordu:

— Azizim, söylesene, nasıl oluyor da yılda iki defa 13 tutturabiliyorsun?

— Oğlumun iki devre notunu aynen kuponlara geçiriyorum da ondan!..

Bu fıkra da Erzincan Şeker İlkokulu 2/A sınıfında okuyan Ferruh İnce kardeşten:

AYIP DEĞİL Mİ?

Ayşe, kardeşi Ahmet'i döverken babası görüp çıkıştı:

— Ayıp değil mi sana? Kardeşini dövüyorsun... Bak, o senden ne kadar küçük...

— Öyleyse sen beni neden dövüyorsun babacığım?

Aşağıda okuyacağınız fıkrayı da Kadıköy'de oturan okuyucularımızdan Turgut Akol kardeşimiz yazmış:

İki çocuk konuşuyordu:

— Yakında bu evden çıkıyorsunuz galiba?

— Nereden bildin?

— Dün sizin camı kırdım, annen bir şey demedi de!..

IŞIN YÜZBAŞIOĞLU

Gelin, bir de İstanbul'lu bir kardeşimizin, Büyük Reşit Paşa İlkokulu'nda okuyan Işın Yüzbaşıoğlu'nun şiirini okuyalım:

BEBEĞİM

Boncuk gözlü,
İpek saçlı,
Yumuk elli,
Nur bebeğim...

Minicik giysileri,
Kat kat ipek tülleri,
Kolunda deste gülleri,
Bak bana, gül bebeğim...

Dudakları bir kirazcık,
Yanakları al elmacık,
Vurur kapıyı çıt çıt,
Koş bana can bebeğim...

METİN TOPRAK

Doğan Kardeş'te şiirleri yayımlanan okurlarımızın çoğu, nedense Ankara'lı. İşte, Namık Kemal İlkokulu 2/A sınıfından Metin Toprak kardeş. O da bize ağabeyi Sinan'la birlikte şiirler göndermiş. Buraya Metin'in dinlenme tatilinden önce yazdığı bir şiirini alıyoruz:

KARNEM

Karnemi alacağım
Anneme koşacağım
Hepsi pekiyi ise
Sevinçten uçacağım.

Benim güzel okulum
Namık Kemal Okulu
Dinlenme tatilinde
Seni özleyeceğim...

OKUYUCU MEKTUPLARI

SERÇİN BELGİN — Konya: Gönderdiğin uzun fıkra çok ilgi çekici. Ama, daha çok büyüklerin hoşlanacağı cinsten. Doğan Kardeş'e çocuk fıkrası göndermelisin ki yayımlayabileyim.

İSMAİL AKYOL — Gerze: Hemen her hafta aynı şeyi yazıyorum. Kardeşlerimizden gelen bütün yazı ve şiirleri dergiye koymama, bütün mektupları cevaplandırmama imkân yok diye. İşte, senin için de aynı şeyleri tekrar ediyorum: Dergimizin bir yazı kurulu vardır. Bu kurul, kardeşlerden gelen mektupları inceler, gerekli gördüklerini de cevaplandırır. Yazılar ve şiirler arasında da bir seçme yapar ve beğendiklerini yayımlar. Bazı kardeşlerim tıpkı senin yaptığın gibi kolaycılığa kaçıyor, darılma yolunu seçiyorlar. Oysa bu, olgunca bir davranış değildir. Bu bir. İkincisi: Gene senin yaptığın gibi bazı kardeşlerim, «Mektuplaşmak İsteyenler» köşemizde yayımlanan adreslere doğrudan doğruya yazmak ellerindeyken benden ikinci bir aracılık bekliyorlar. Bu da gereksiz bir davranış; öyle değil mi?

Resimlerini beğendim. Ama hemen söyliyeyim ki bundan onları yayımlayacağımız anlamını çıkarma. Çünkü resim basmıyoruz. Özellikle insan resimlerinde başarı sağlıyabilirsin. Ancak biraz daha yumuşak çizgilerle çalışman gerekiyor. Bir de, büyük ressamların eserlerine bakarak çalışmalı, ama hiçbir zaman onları kopya etmemelisin.

Ayrıca soruyorsun: «Ayda hava yok, su yok, toprak yok, bitki yok; insanlar oraya niçin gitmek istiyorlar?» Sen ortaokulun son sınıfına giden bir öğrenci olduğuna göre bunun cevabını kendin verebilmelisin.

Başarı dileklerimle.

ZAFER ÇOK — Afyon: Bize gönderdiğin fıkralar dergimizin tutumuna uymadığı için yayımlanamıyor. Doğan Kardeş'e girecek her yazı eğlendirici olduğu kadar eğitici de olmalı. Selâmlar...

BULMACA

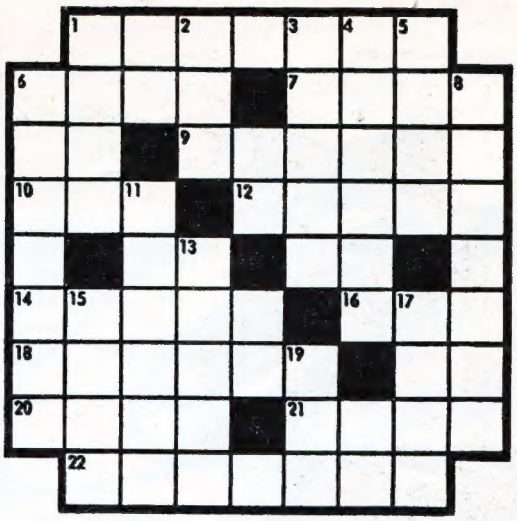

SOLDAN SAĞA:

1 — Dayanıklılık koşusu, 6 — Deniz elbisesi, 7 Yavru yetiştirecek hale gelen hayvan, 9 — Bir kış sebzesi, 10 — Dolap bölmesi, 12 — Kadın ve Erkek ismi olabilir, 14 — Söylenmesi gerekli görülmeyen bir özel adın yerini tutar, 16 — Bir nevi saç hartası, 18 — Bir işe karışma, 20 — Küçük yelkenli, 21 — Taşla oynanan bir hesap oyunu, 22 — Mayalanmış yoğurtlu hamurun kurutulup ufalanmışı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Ev eşyasından, 2 — Artistin yaptığı, 3 Koyu sıvı halinde öğütülmüş susam, 4 — Bir işi doğru ve uygun bulmak, 5 — Kokulu bir bitki, 6 — Herkesin yapamadığı ustalık, 8 — İstanbulun bir ilçesi, 11 — Bir dayak atma aracı, 13 — Tren dizisi, 15 — Avadanlık, 17 — Bir meyva, 19 — Etrafı su ile çevrili kara parçası.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA:

1 — Kayak, 2 — Aabana, 3 — Liman, 4 — Adana, 5 — Senet.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Kalas, 2 — Abide, 3 — Yaman, 4 — Anane, 5 — Kanat.

Şu garip dünya

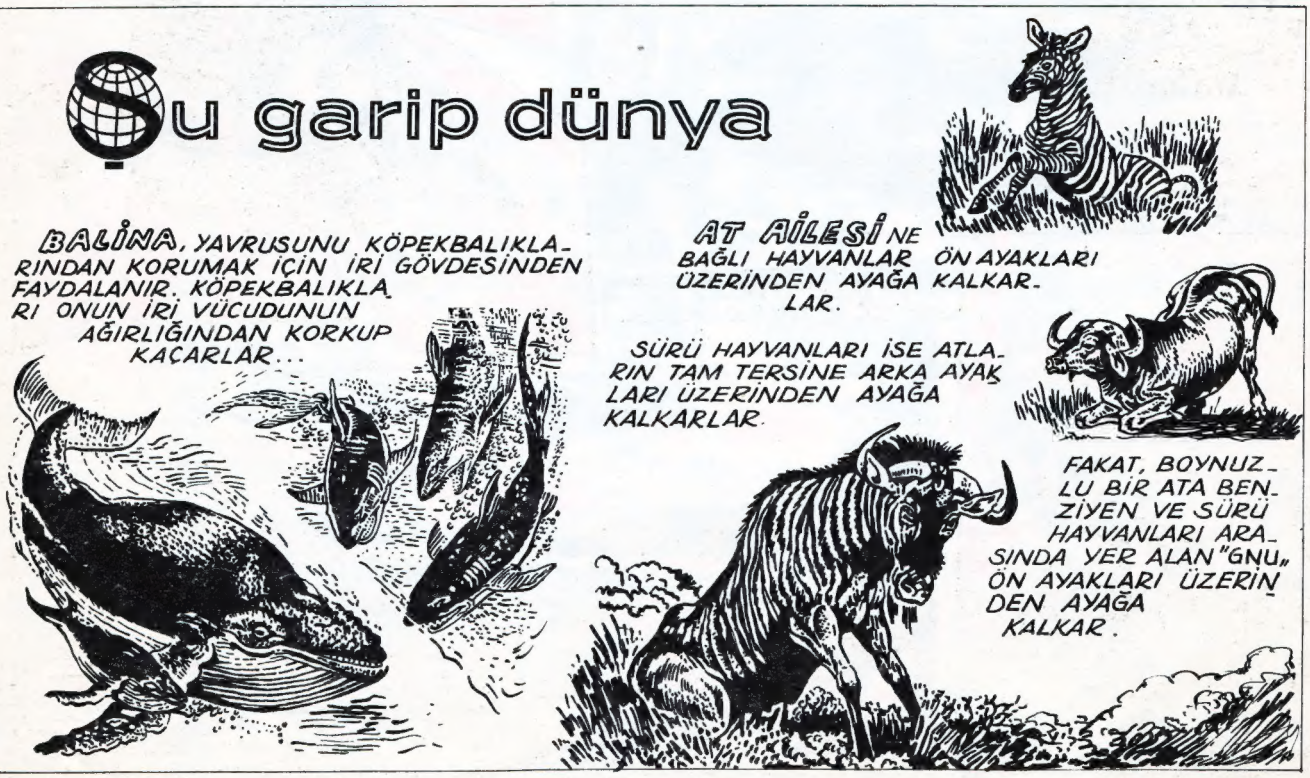

DENİZ EJDERİ SULARA DALDI...
DENİZ EJDERİ
NEDİR BU? NERE DEYİZ?
A-A-AY!.. N'OLUYOR?
KAPTAN PATRAHOS DURUMUN KÖTÜLÜĞÜNÜ ANLAMIŞTI...
DEDİM BEN SİZE DENİZ EJDERİ'YLE BAŞA ÇIKAMAYIZ. SUÇLU OLDUĞUMUZU DA ANLADILAR... MAHVOLDUK!..
ÖTE YANDA, KAPTAN TROY KORSAN DENİZALTIYI YAKALAMIŞTI...
BU BALIĞI KEBAP EDECEĞİZ
İKİ TORPİLİ BİRDEN SALIVER!
TORPİLLER BİR SANİYE İÇİNDE HEDEFİ PARÇALADI...
BİRAZ SONRA DENİZ EJDERİ "APOLLO"YU ELE GEÇİRMİŞTİ...
İŞTE ŞİMDİ KRAL OLMANIN ZEVKİNİ TADIYORUM.
ŞAKAYI BIRAKDA ÜSSE HABER VERİP NE YAPACAĞIMIZI ÖĞRENELİM.
ÜSTEN, APOLLO'YU YEDEĞE ALIP HAVAİ'YE GELMELERİ BİLDİRİLDİ...
İŞTE KOMUTANIN HELİKOPTERİ.
EN ÇOK ŞU UÇAĞIN TAYFASINI TEMİZE ÇIKARDIĞIMIZA SEVİNİYORUM.
BAŞARINIZI KUTLARIM, KAPTAN. DÜNYA ÇAPINDA BÜYÜK BİR İŞ GÖRDÜNÜZ
BANA VERİLEN GÖREVİN ÖNEMİ NE KADAR BÜYÜK OLURSA, BAŞARINCA O KADAR DERİN BİR SEVİNÇ DUYUYORUM
UÇAĞIMIZI KAYBETTİK AMA BİZE EMANET EDİLEN MÜCEVHERLERİN KURTARILDIĞINI GÖRMEK BİZİ ÇOK SEVİNDİRDİ. SAĞ OLUN, ARKADAŞLAR.

SON